

בחזרה לארץ

סיום השליחות בברזיל והחזרה ארצה, באוקטובר 62', היוו בשבילי סיום של שלב בחיים ופתיחה של שלב חדש. סגרתי עשור שנים כאזרח מדינת ישראל; עשור בו נקלטתי בארץ והפכתי לחלק אינטגרלי ממנה; עשור בו הפכתי לחבר קיבוץ וקשרתי את גורלי בגורלו; עשור בו תרמתי למדינה, לתנועה ולביתי. למעשה – עשור בו בניתי את הישות החדשה שלי.

עכשיו אני חוזר לארץ, לבית מופר ויציב. ומכאן, במקביל להמשך העשייה והתרומה, מגיע המקום לבנות את עצמי. כשיצאתי את הארץ לא היה לי שום מושג בניהול פיננסי וכלכלי. חזרתי עם לא מעט ידע וניסיון בתחום, והרבה מוטיבאציה להמשיך ולהעמיק בו. לא פלא שתוך זמן קצר נבחרתי לגזבר הקיבוץ. מכאן והלאה אתפתח בתחום הזה, אלמד אותו ואעסוק בו בתפקידים שונים. במקביל, אתפנה לתחביב האהוב עלי, שיהפוך עם השנים לסימן ההיכר שלי: השחמט. בעוד שנה תיוולד לסוניה ולי עוד בת, ואנו נקרא לה "אורלי", לזיכרו של אריה גליקו. ארבע שנים וחצי אחרי זה תיוולד הבת האחרונה, ושמה יהיה "נגה", לזיכרה של אמי דונה קלרה. וכך ייסגר המעגל שנפתח לפני כל כך הרבה שנים בצ'יצ'לניק.